

2. BIỆN BÁC GIỎI

S - T - K - H - N - TP - NT

1. Mục đích: - luyện ứng đối nhanh, dí dỏm
- gây thích thú tinh thần
2. Số người chơi: Cả đoàn.
3. Vật liệu: Không
4. Chỗ chơi: Trong phòng hay ngoài trời yên tĩnh
5. Luật chơi: Nói ngay không ngập ngừng
6. Cách chơi: Người chơi đứng hay ngồi vòng tròn. Người dẫn chơi xen lẫn vào trong vòng, giải thích và điều khiển trò chơi, chỉ định em A bắt đầu. Em A quay sang em B nói: “Tôi đoán anh đang nghĩ đến hoa hồng”. B đáp lại: “Không, tôi không nghĩ đến hoa hồng mà nghĩ đến cây gậy”. A phải tìm ra một sự liên hệ - có thể chấp nhận được - giữa hoa hồng và cây gậy, ví như: “Đúng rồi, là người yêu hoa, anh chẳng bao giờ dùng gậy vùi dập hoa hồng” hay “nếu anh cắm hoa hồng vào đầu gậy thì nhiều người sẽ cho là anh thích hoa hồng lắm.”

Sự biện bác của A xem ra có thể chấp nhận được. Nếu gương ép hay dở quá, không “ổn” người dẫn chơi lắc đầu và mọi người im lặng tỏ ý không tán đồng thì A phải tìm một lời biện bác khác.

Nếu A biện bác giỏi, “qua” được thì đến lượt B xoay qua hỏi C; B nói: “Tôi nghĩ anh đang nghĩ đến cái bàn”. C đáp ngay: “Không, tôi không nghĩ đến cái bàn mà nghĩ đến mẹ tôi”. B biện bác: “Hôm nay Home Depot có bán sale bàn đẹp, anh nên mua một cái bàn về tặng mẹ, chắc là bà cụ vui lắm.”

Trò chơi cứ thế tiếp tục cho đến người cuối cùng, ai cũng có hỏi và ai cũng phải biện bác. Đoán và phản đoán càng rắc rối bao nhiêu thì biện bác càng ngộ nghĩnh và tạo ra vui thích bấy nhiêu.

Chú ý: Trò chơi này thường chơi sau một trò chơi mạnh vì chỉ dùng trí không dùng lực.